

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, fel-számítások ide inté-zendők.

SZERKESZTŐSÉG
III. ker. 141. sz.

SZENTÉS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KOZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

Hirdetési árak:

3 hasábos periódikussal
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítottatik.

„Nyilváltó”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmertőlen leveleket
nem fogadunk el.

Polgári leánytanodánk kiegészítéséről.

Lapunk múlt számában megjelent cikkben felhívást intéztünk a helybeli anyákhoz, főképp pedig a keresztyén anyákhoz, mely felhívásban arra figyelmeztettük őket, hogy leányaik neveltetésére kínálkozó alkalmat szülői kötelességük szerint felhasználni és leányaikat városunk által fentartott polgári leánytanodába járítani sziveskedjenek. Föl-széalásunkat azon elszomorító számadatokkal indokoltuk, melyeket a múlt iskolai évről szülő értesítőtől merítettünk, — s melyek szerint az alig 2000 lelket számláló mózes vallású felekezet 28, a 28,000 lelket tevő keresztyén felekezetek pedig szintén csak annyi növendéket szolgáltatottak a polgári leánytanodának, holott a keresztyén felekezeteknek aránylag legalább 300 mond háromszáz növendéket kellene kiállítani; s hogy nem így áll a dolog, azt egyesegyedül a keresztyén anyák gondolkodásának kell tulajdonítani.

Ezen felszólalásra nemcsak a tősgyökeres magyar lakosság művelődésének szemmel tartása indított, hanem azon elv is, hogy ily népes városban, mely népessége szerint a 14-ik város az országban, mely mint a megye székhelye a megyebeli intelligencia központjával van kiszemelve, egy teljes tanfolyam vagy is négy osztályú polgári leánytanoda a mindennapi szükség tárgyát képezi.

Előre kijelentjük, hogy: 1.) lakosságunk minden osztálya érzi ily tanoda szükségességét; 2.) most van a legjobb alkalom ezen terv kivételére;

3.) hogy ezen terv kivétel nem kívánna semmi új áldozatot városunktól, sőt az ellenkező is történhetik, hogy t. i. városunk terhén még könnyítve is lenne.

Miért szükséges egy teljes négy osztályú polgári leánytanoda?

Ha az összes helybeli felekezetek elemi leánytanodáinak jelenlegi állapotát vizsgáljuk, úgy látjuk, hogy egy felekezetnél sincsenek a leányosztályok kellően felszerelve. A legnépesebb s legvagyonosabb reformált felekezetnél azt látjuk, hogy a központi, tehát legjobban berendezett leánytanoda sem érheti el a kitűzött célt, részint a leány-növendékek nagy száma, részint azon oknál fogva, hogy két—két osztály növendékei együttesen tanulják az egyes osztályok számára kiszabott külön tananyagot, már pedig nagy tömeget s két osztályt egy tanteremben kellő eredménnyel tanítani nem lehet, s az eddig elért eredményt csakis a tanítói kar ernyedetlen buzgalmának lehet tulajdonítani. A második népes felekezet, a róm. kath. egyház által fentartott leány iskolák ismét azon szomorú állapotban vannak, hogy csak az I-s és II-ik osztály számára van iskolahelyiség, a tovább haladni akaró leány-növendékek pedig a fiúiskolába kénytelenek járni, s mindenki megengedi, hogy ez nincs helyén. Még kevésbé kielégítő állapotok vannak a többi felekezetek leány-növendékeinek tanításánál, mert ezek még kevésbé képesek önálló leányiskolát fenntartani. A dolgok ily állásánál ki állíthatná, hogy nem kell oly leányintézet, mely az említett hiányokat pótolni s a tovább haladni akaró leánygyermeket tovább képezni hivatva volna? Hogy intelligens osztályunk, mely a megyeház fölépítése után tetemesen nagyobbodni fog, egy teljes négy osztályú leánytanodát örömmel üdvözölne, a felől legke-

vésbé sem lehet kételkedni, de mi azt is állítjuk, hogy — tekintve a polgári leánytanoda célját — a jelenleg fennálló két osztályú leánytanoda még a kereskedői, iparos és gazdálkodó osztálynak sem igen kielégítő.

Minden intézet csak akkor tölti be hivatását, ha az teljes tanfolyammal bír. A ki gymnásiumba vagy reáltanodába járt s nem végezte el mind a nyolcz osztályt, — aki polgári iskolába járt, s nem végezte be a hat osztályt, — a ki elemi iskolába járt, de nem végezte be mind a négy osztályt: annak ismeretei hiányosak, mert minden tudományágból tanult valamit, de egyet sem tud tökéletesen. Így vagyunk a leánytanodával is. Az I-s és II-ik osztályban belekezdének a leány-növendékek a német nyelvbe, a földrajzba, szóval minden tantárgyba, főképp a náluk életkérdést képező kézi munkába, melynek — mint kiki tudja — annyi ágazata van, hogy bizonyos kézi munka, a fehérnemű s felső ruhavarrás elsajátításához bizonyos érettebb kor és felfogási tehetség kívánatik. Már most mi értéke van azon töredekes ismeretkörnek, a milyent a jelenlegi leánytanoda két osztálya nyújt? Mennyivel többet érne, ha a leány-növendékek egy teljes négy osztályú tanfolyam végeztével egy kerekded egészet s a kézi munkából mindazt elsajátítanák, a mire mindnyájuknak hivatásuknál fogva szükségük van, sőt mely ismeretek nem egy szegény sorsú leánynak életfenntartását és szegény szüleinek segély forrását nyújthatná! Hogy a polgári leányiskola nem valami luxus intézet vagy fényűzési czikk, arról a legutóbb tartott vizsga alkalmával is lehetett meggyőződni, hol a salonba való finom kézi munkánál sokkal több volt a nők munkakörébe vá-gó legfontosabb munka. Ott láttuk a rokkát, idősb gazdaszszonyaink egyik nélkülözhetetlen házbitorát, s a kinek az u. n. házi vászonból készített erős tartós szövetheműre szüksége van, az nagyon jól tudja, mennyivel jobb és tartósabb ezen házi készítmény az olcsó, külföldi vászonnak csúfolt portekánál. Igenis, a teljes tanfolyamú polgári leánytanoda volna hivatva az annyira hangoztatott házi ipart meghonosítani, vagyis azon csendes házi munkásságot visszaállítani, mely egykor a családi boldoglet kapcsául szolgált. És hogy ezen munkásságra az intelligens, a kereskedői, ipari és gazdálkodó osztályok családjainak egyaránt szüksége van, azt nem lehet elvitatni.

Miért kínálkozik most a legjobb alkalom polgári leánytanodánk kiegészítésére?

Mindenki tudja, hogy a tanhelyiségül szolgált épület eltávolítása és a jelenleg bérelt helyiség célszerűtlen voltánál fogva városunknak új helyiségről kell gondoskodnia s e végből házat vagy házelket kell vennie. Hogy a célznak teljesen megfelelő helyiséget nem lehet kapni, hanem hogy azt kisebb nagyobb költséggel át kell alakítani, az bizonyos dolog. Mielőtt a város ezen költségbe bocsátkoznék, azt javasoljuk a városnak, hogy tegye magát érintkezésbe a közoktatási m. kir. miniszteriummal s kérjen polgári leánytanodánk részére bizonyos feltételek mellett állami segélyt, a milyent a kormány Szentésnél sokkal gazdagabb városoknak már évtizedek óta nyújt, s nem hiszszük, hogy nem sikerülne polg. leánytanodánkat négy osztályra kiegészíteni. Számos példa van rá, hogy a kormány oly városokban, melyek valami felső tanintézet részére helyiséget adtak, a tanerők díjazását magára vállalta s így az intézetet fenntartó testületet nagy

teherrel szabadította meg. Közvetlen szomszédságunkban, Szegeden, a városi közönség és a kormány közt oly szerződés létezik, mely szerint Szeged az iskolai épület fenntartásáról, a kormány pedig a polgári iskolai és a reáltanodai tanártestület díjazásáról gondoskodik. Lőcsén, Trencsénben, Máramaros Szigeten a kormány állami költségen tart főn felsőbb leánytanodát, sőt oly városokat, melyek már ily intézettel bírnak s annak kiegészítése végett segélyt kérnek, még készségesebben szokott segíteni. S itt meg van oldva azon állításunk is, hogy lehetne minden nagyobb teher nélkül városunk leánytanodáját teljes intézetté átalakítani. És mi erősen hiszszük, hogy ha közügyeink előharcosai szerény felszólításunkat becses figyelmökbe venni, a leánygyermekkel megáldott s azok sorsát s neveltetését szívőkön hordó családok pedig ez ügyben údvös mozgalmat támasztanak, akkor törekvéseik, melyek csakis a városi közönség részéről a közokt. m. kir. miniszter urhoz intézendő kérvénybe kerülnek és rizikóval nincsenek összekötve, fényes sikerrel lesznek megjutalmazva, miért is ezen ügyet kellő megfontolás végett lakosságunk jólétéről gondoskodó városi előjárásunknak és a legközelebb érdekelt szülőknek a legmelegebben ajánljuk.

A debreceni országos dalárünnepéről.

Tisztelt szerkesztő ur!

Megfogja engedni, hogy a debreceni dalár ünnepélyre vonatkozó pár soraim közlésére b. lapjában egy kis helyet kérjek.

Debrecenben a folyó évi auguszt hó 17, 18, 19 és 20-ik napján megtartott országos dalár ünnepélyen részt vett a „Szentési dalegyület” is, és pedig az ország különböző vidékeiről tekintélyes számban egybesereglett dalárdák között, nemcsak mint versenyképes mutatta be magát, de a verseny előadásokon, mint szakértelemmel vezetett, jelesen begyakorlott s jó tagokkal rendelkező kis dalkör, úgy a versenymű darab, mint az általa szabadon választott dalműveknek szabatosan előadása által, nemcsak a debreceni és a vidékről nagy számmal megjelent díszes hallgatóság, de a különböző verseny dalárdák részéről is elismerésre s dicsőretre lett méltatva, — minden hízélgés nélkül szólva: általános tetszést aratott minden fellépése s működése alkalmával, elannyira, hogy nem volt egyén, ki a szentesi dalegyületet, a verseny díjjak egyikére, — még pedig az elsők között, érdemesnek ne ítélte volna.

A dolgok ily állásában elképzelheti szerkesztő ur, mily váratlanul meglepő s mondhatom: bosszantó volt a bíráló bizottság — juri—ítéletének kihirdetése.

Ki kell nyilvánítanunk, hogy a bíráló bizottság, Debrecenben nem tudott — a bizonyos mellétekintetek félretevéseivel — az elfogulatlanul szigorú, de egyszerűségi igazságos bírálat magasztalására emelkedni. Itt bizonyos érdek látszott szerepet játszani, melynek pressiója alatt igazságos ítélet hozatala, lehetetlenült vált. —

Hogy minő általános megbotránkozást szült a bírálat eredménye a kihirdetés alkalmával, azon jelenetek, a „Szentési dalegyület” jelen volt tagjai fül és szem tauui voltak.

De hogy minő meglepetést idézett elő a kihirdetett bírálat nem várt eredménye a nagy közönség körében, azon óriási meglepetésnek én, ezen sorok írója számtalan társas összejövetelek és találkozóknál tanujá voltam.

Egyes egyedül a „Szentési dalegyület” meg nem érdemelt sorsa keltett minduntalan megújuló élénk részvétet; szakértő emberek és az elfogulatlanul ítélő nagy közönség odanyilatkoztak, hogy az első verseny mű darab előadásánál a „Szentési dalegyület”, csakis tagjainak kevesebb száma miatt nem idézhetett elő oly effectust,

mint egy jár száma nézve nagyobb dalárdák; de ellenben a második verseny előadásán, mikor az egyes dalárdák, szabadon választott műdarabok előadásával versenyeztek, — a szentesi — száma nézve pedig a többieknél kisebb dalegylet excellált.

Ugyde volt alkalma a nagy közönségnek a verseny előadásokon kívül, a „Szentesi dalegylet“-et számos alkalommal hallani, s annak művészi előadásában gyönyört és élvezetet szerezni.

A „Szentesi dalegylet“ a művészi darabok előadásánál, kellő felfogást és szakértelemet tanúsított, — a hazai népdalok előadásában, pedig kitüntette magát.

A kellőleg összealkalmazott hangszakok között, a hullámzó basszus, mely a szentesi dalegylet előadásainál, megfigyelést keltett a többi dalárdák tagjainál, s elragadta a nagy közönséget, — páratlanul tűnt ki, mint egy szép oáz, a bércek rengetege között.

A jól szervezett dalegylet jeles tagjai mellett, minden esetre Jó Károly úr az érdem, ki a dalművészet férfainak hangértékét annyira képes qualificálni.

Higyék meg Önök, s legyen meggyőződve t. szerkesztő Ur hogy a hallottak és tapasztaltak után, az emberi kötelesség érzete parancsolta nekem, hogy jelen soraimmal a megtörtént tényeket, illetőleg a szentesi dalegylet tényeit szerény tehetségem szerint regisztráljam.

A szentesi dalegylet nem szorult dicsériadókra. Nálunk megjelent, kitett magáért, s nekünk jó és kedves emléket hagyott, mi jutalmazzuk a legszívélyesebb elismerésünkkel.

A bírálat nem várt eredménye, a megtörtént dolog mit meg nem történtté változtatni halandóknak nem adható, ne csüggyesse el a szentesi dalegylet tagjait és kitűnő vezetőjét de tegye edzetté a további haladás és verseny küzdelemre, hogy a jövő alkalmakkor nem csak az elismerést de az elismerésnek megérdemelt méltó jutalmát is magukkal vihessék. A Debreczenben történtek után öntsön lelki erőt Önök dalegyletének minden egyes tagjaiba Horáciusnak azon mondata „non ti malo nunde, et olim sic erit“.

A Mindenható Isten, a hazának, a nemzetnek, a dalműnek tartsa meg a szentesi dalegyletet, s adjon neki mindég buzgó és kitűnő tagokat!

Debrecen, 1882. auguszt. 21-én.

Szilágyi Bólint
ügyvéd.

Világfolyása.

Az egyiptomi csatateren nemsokára mozgalmassabb élet fog fejlődni. Az angolok kik kereskedelmi érdekük megvédése végett minden áldozatra készek, nevezetes állást nyertek, a mikor a suez-i csatortnát, melyet Arabi első sorba veszélyes támadásának célpontjává tett volt, ugyan, de készületlenség miatt hátrálnia kellett, hatalmukba kerítették s így a csatortnán való közlekedést egy időre biztosították, azonban az angol katonáknak igen sokat kell szenvedniök, nem annyira az egyiptomiak tüzelésétől, mert valami nagyobb szabású és döntő átközetre nem került még a sor, hanem a rettenetes forráság miatt, mert árnyékban is 380 mutat a Reaumur-féle hőmérő. Számos angol katonára kimerülve összerogyott és több mint 20 embert ölt meg a napszúrás egy nap alatt. A masahmei

„Szentesi és Vidéke“ tárcája.

Az akasztott ember kötele.

(Folytatás.)

Eszeágában sem volt hogy kincsével félté vonuljon s a családi csendes boldogságnak szentelje életét, hanem ellenkezőleg folyvást azon törte fejét, hogy minél több vagyonra tegyen szert.

A gazdag arany telep, melyet felfedezett, nemsokára kimerült, s hiába ásatott-vésztett tovább egy porzemnyi aranyra sem találtak többé.

Több helyen tett azután próbákat, de minden siker nélkül. Nem sikerült többé hasonló telepet felfedeznie.

Zugolódott is e miatt eleget, fűnek-fának egyaránt panaszkodott, hogy tönkre kell mennie, koldus botra jutnia.

Vagyona már több volt mint némely kis fejedelmeknek, de azért jobban panaszkodott mint a legszegényebb napszámos, a ki napról napra tengeti életét.

Nem is volt nyugta egy pillanatig sem, éjjel nappal azon törte fejét, hogy miként szereshetne még több kincset. Soha még legszegényebb korában sem érezte magát olyan elégedetlennek mint most.

Egyszer az újságokból azt olvasta, hogy Ausztráliában új gazdag aranymezőket fedeztek fel, s ez elég

átkötet óta az angol hadi műveletek lassan haladnak előre, mert nincsenek szállító eszközök, melyek nélkül nem indulhatnak el a pusztába. Az ilyen hadjáratban minden katonára majdnem egy szállító állatt esik és egy-egy expedíció, a mint a franciák Algírban tapasztalták nem állhat többől mint 4000 emberből. Arabi pasa serege állítólag 30 ezret meghaladja és nagyobbára rendes katonából áll. Arabi szüntelenül erősíti Kafrel, Daort és Abnkért, hogy ezen erőseket magukra hagyhassa és minél nagyobb sereggel állhasson Volselo angol seregével szembe Tel-el-Kebirnél. Az utolsó s legújabb hírt a csatáról az, hogy Arabi pasa a Suez-csatorna vidékén az előretolt angol főhadvezér várakozó és védő állást foglal el, míg csapatainak száma 15,000 főre emelkedik és ezzelölegleg megtámadni Arabi állását. Az angol csapatok állapotát jellemzi az hogy eddig 280 katona kapott már napszúrás.

A török-görög határon villongás támadt, melyre az szolgáltatót okott, hogy Görögország az európai hírség ítélete alapján jogot formált egy kis földdarabra, melyet a törökök nem akartak átengedni. Mint hogy a görög és török kormányok között e miatt folyt vitatkozás czéla nem vezetett, a görögök önhatalmilag birtokukba vették az illető területet, mire a török kormány esapatokat küldött ellenök. A görög kormány azonnal nagyszámu csapatot küldött a határra és a kamarát egybe akarja híni, hogy a mozgósítás elrendeztessék.

Szentesi hírek és közlemények.

— A helybeli gymn. tanfolyamú polgári iskolába való beiratás, mely tegnap vette kezdetét és még ma és holnap tart, ujonnan figyelmeltetjük a szülőket, mert a későbbben jelentkezők csakis az elmaradás hiteles igazolása után vehetők fel.

— Az új iskolai év beálltával fölkérem a t. szülőket, kik gyermekeiket a zongora játékban általam taníttatni kívánják, szíveskedjenek ebbeli szándékukat e hó 10-ig velem tudatni lakásomon, hol a feltételek bármikor megtudhatók. Tisztelettel Jó Károly.

— Az állami középiskolákba belépni szándékozó ifjakat értesítjük, hogy a beiratás f. hó 1-jétől 15-ig tart. A kik a gymnasium, reáltanoda vagy polgári iskola alsó negy osztályát nem végezték s így csakis fölvételi vizsga alapján vehetők föl, ezek épen ezen vizsgálat végett f. hó 10-éig ott tartoznak lenni.

— A helybeli négyelet a helyben tartandó lövészny napján vagyis f. hó 10-kén, amikor remélhetőleg városunkban sok vidéki vendég fog megfordulni, táncmulatságot rendez, melyre szóló meghívók e napokban küldetnek szíjjel.

— A szentesi reformált egyház által fenntartott elemi iskolákban az előadások f. évi Szept. hó 4-én vendég kezdeteket. Feihivatnak a Szülők, gyámok, hogy ránkötles gyermekeiket gyámoltjaikat nevezett időben feladói tartás legszentebb kötelességüknek. Szentés 1882. Augusztus 30. Az elnökség.

— A szent. 10-iki lövésznyen a szentesi nők első díja egy százforintos ezüst serleg lesz. E serleg már készen van és látható Várad Lajos ur gyógyszerárának kfrakataiban. A remek művű s dúsán aranyozott serleg a magyar ötvös iparnak dicséretére válik, megtekintését ajánljuk olvasóink figyelmébe. Együttal megemlítjük, hogy a lövésznyre ugynevezett „szabad jegyek“ is ho-

volt neki, hogy rögtön elhatározza magát az oda utazásra.

Nem habozott egy cseppet sem, nem birták felesége és gyermekei sirása visszatartani, neki menni kellett, üldözte sarkalta az aranyutáni vágy. Ausztráliáig ugyan roppant hosszú tengeri utat kell menni, és ha még e veszedelmes utazáson keresztül ment is valaki, a veszedélyek nagyobb része csak ott, az aranymezőkhöz vezető uton és annak környékén kezdődik. Mert oda csődül a világrészének valamennyi veszedelmes gazembere és kalandora, rendőrségről alig van szó s a gyilkolások rablások egymást érik. Azonkívül a forró éghajlattal együtt járó mindenféle pusztító lázak és betegségek, melyek temérdek embert serpenek el folyvást!

Mind ennek az elgondolása azonban legkevésbé sem ingatta meg Burkét elhatározásában. Pénze nagyrészt különféle bankoknál elhelyezvén, a leghamarabb induló hajóra ült, s nemsokára a zajongó tengerhátán vitorszázott a messze cél felé.

Eleiute szerencsés volt az utazás, s tovább egy hétnél hajózártak a nyílt tengeren.

A hajó nem valami nagy volt és meglehetősen vén alkotmány, ugy hogy kérdés valamely erősebb vihart ki birt volna e állani, a nélkül, hogy ócska eresztékei szétszakadozzanak.

Többen aggodalmukat is fejezték ki e felett az utasok közül, de a kapitány egy vén hollandi származásu ember, kinek szájjából a bagó soha ki nem szakadt, csak annál jobban magasztalta a rozszant patkány fészket, ugy hogy utóvégre az utasok is elhitték, hogy

zatnak forgalomban s két forintért árusítatnak el. E jegy az egész versenyre érvényes és előmutatója a verseny pályán szabadon járhat bármerre. Ily jegyeket Hegedűs Vilmos dérek fényképszerű állított ki nagy ügyességgel s miat haljuk munka díját a helybeli szegény alapra nagy lelkűen felajánlotta.

— A 48-as kör Lajos napján táviratilag üdvözölte gr. Battyhányi Lajos özvegyét, mely üdvözlésre a nemes grófnő távirati uton válaszolt, halás köszönetét fejezvéni ki a szives megemlékezésért.

— 180 frt. állami segélyt nyert Vecseri Lajos ügyességéről ismert helybeli asztalos segéd a földm. ipar és keresk. miniszteriumtól fél évre azon czéllal, hogy magát az állami iparművészeti tanodában a műfaragásban kiképezze, amennyiben az iparművészeti tanoda igazgatója felév elmultatván nevezett segéd képzettségéről jelenleni tartozik, kiltatása nyílik, hogy ezen segélyt a kellő szorgalom tanúsítása mellett továbbra is élvezheti. E szerint a városi hatóság, a polg. iparos és gazd. kör, továbbá az iparos ifjak képző és segélyző egylete részéről kiadott ajánló levelek, nemkülönbén a debreczeni kiltáskor nyert kiltüntetés mite segített egy szorgalmas iparossegédet.

Gyászlobogót szándékozik készíttetni a szentesi iparos ifjak képző és segélyző egylete a czéllal, hogy tagjai valamelyikének elhunytát az egyleti helyiség épületén való kiltzése által jelezze.

— Fényes egyéti díszászóló beszerzéséről, illetőleg az ahoz szükséges összeg mikénti beszerzéséről tanácskodott a helybeli iparos ifjak képző és segélyző egyletének választmányja legközelebb tartott ülésében s határozatba ment, hogy a szükséges pénz be fog szerzetenni először az egyleti táncmulatságokból az egylet részére befolyó tiszta jövedelemnek a takaréki pénztárába elhelyezendő negyedrészeiből, másodsor gyűjtőívok alapján, harmadszor a helyben fennálló önálló ipartársulathoz intézendő kérelem útján, negyedsor az iparosleányok által a helybeli iparos leányok közt eszközendő gyűjtés útján. Azt hisszük, hogy ezen előkészületek némileg pezségésbe hozzák az iparosok véréit mely igen ritkán ad életjelt magáról, és rossz világot vetne a helybeli nagyszámu iparosokra, ha az előtörökvő egyletet ez ügyben nem támogatnák.

— A löfuttatási versenyre a hölgyek díjába adományoztak még: Ságár Ármunné 1 frt, Dunás Sándorné 2 frt, ifj. Csűcs Jánosné 1 frt, Bálint Jánosné 10 frank Köiber Mihályné 1 frt.

— Száz Géza kir. mérnök, a helybeli töltéscsépítő hivatal főnöke a napokban nagy menaységű régiségletet küldött a nemzeti muzeumnak, mely tárgyak nagy része a teési magaslathoz földmunkálatai alkalmával került napvilágra. Helybeli muzeumunk is, melynek már nevezetes és szép régiség gyűjteménye van, megérdemelné, hogy róla is megemlékezzenek néha s juttatnának neki a feles példányokból a töltéscsépítés intéző férfai

— Vecseri Lajos asztalos segéd, ki az általa készített s később sorsolás útján Babós Bálint tanácsnok ur birtokába jutott remek varjú asztalért a debreceni iparkiltállítás aranyéremet, díszokmányt és 8 frnyi állami jutalomdíjat nyert, ismét egy szép polituros varróasztalt készített, s a ki butorát egy díszművel, melynek hasznát is veszi, gazdagítani szándékozik, fentnevezett hajlódot azt megtekintés végett a műbarátok lakására elvitetni. Fentnevezett utún tudakozódhatni Kolpászki János asztalos urnál a kurezaparton, vagy saját lakásán III t. 54 szám.

ennél különb vagy erősebb hajó világon sincsen, s szinte várták a vihart, előre is örülvén, hogy miképen fog majd azon a jeles hajó győzedelmeskedni.

A viharra nem is soká kellett várniok.

Egy délután — másképp igen csendes volt az idő — egyszer csak a láthatáron egy kis fekete folt tűnt fel, melyet az utasok valamely fivől szigetnek gondoltak, s örömmel várták, hogy annyi idő után, midőn tengernél egyebet nem láttak, végre száraz földben fognak gyönyörködni.

A kormányos azonban, egy tapasztalt, vén szótlan mogorva tengetri, egy általában nem osztotta az utasok áradozó örömet, sőt komoran összevonuló szemöldökei inkább aggodalmat árultak el, s szemet a fekete pontról, mely egyre nagyobbodott pillanatra sem vette volna le.

Egyszer csak hirtelen rá kiltított egyik matrozra: hamar, gazember! költsd fel a kapitányt!

A kapitány ki szokás szerint többet feltalált a rumból hürpenteni mint kellett volna, békén aludt lent szobájában s a zavarás semmi képpen sem volt inyére, azért nagy dörmögve és káromkodva jött fel a fedélzetre, tudakolván, hogy mi a baj!

De egyszerre torkán akadt a legcifrabb káromkodás a mint a kis fekete pontot megpillantotta a láthatáron, mely ugyan már világon kiltunt hogy koráusem sziget, hanem felleg, még pedig az a hajósok előtt nagyon jól ismert, mely a legborzasztóbb viharokat szokta jelenteni.

(Folyt. köv.)

— Kőműves Imre jutalomjátékja kedden szept. 5-én leend, mely alkalommal adatik: „*Nem jó a haszár-ral trófiálni*“ Énekes népszimű 3 felvonásban. A mutatott jelenetekbe gazdag népsziművet a jutalmazandó maga írta, s a hol eddig szüret került, nagy tetszést aratott. Reméljük, hogy a közönség meg vigasztalja az-za, hogy a részvét virágaiból koszorút fon össze jutalomjátékára. A jutalmazandó iránti szívességből Pesthy Mariska operette és népszimű énekesnő is fel fog lépni, ki több előkelő közönségnek kedvence volt. A jutalmazandónak kiváló komikus szerepe leend. Kőműves már csak azért is megérdemli a kiűntetést, mert 25 év óta háza az idegen nyelváramlat ellen, s méltó a magyar közönség elismerésére és rokonszenvére.

— **A zere estélyek** hétfőtől kezdve d. u. 5 óráig tartanak.

— **Gazdászati és üzleti értesítés.** Szentes szept. 1. Alig néhány napi kedvező időjárás után, a hét jóformán esős lévén, majdnem minden eredmény nélkül mult el a nyomatási munkátra nézve. Azonban a szántás, repce vetés őszi buza alá való ugarlás annál nagyobb erővel, és annál jobb eredménnyel folytattatik, lehet határunkba már szépen kikelt zöldre repce vetéseket látni, ma holnap a korai buzavetésnek is itt lesz az ideje. Az idén határunkban semmiféle gyümölcs nem terem vén mint eg. elül szőlő, mely csekélységével fogva alig jó számításba, mind a mellett ezen csekély termés is már erősen rothad. Buza üzletünkben a hét folytán megdöbbentő árhanulást kellett észlelnünk, egy hét alatt az árak 50—70 krt hanyatlának, mely piacunkat lehangelvén igen kevés adatott el, az alább jegyzett áron. Buza árak: piros néhez 8 50. 8 60. sárgás 8 20. 8 szögös 8 frt mm: — Árpa kereskedésre vétetett 5 20 5 50. Kukorica 7 50. 8 frt. Zab 5 50. 5 80. m. étermászat számítva. Szalonna bécsi mázsája 50 f. kicsibe kilója 1 f 10 szitált liszt kilója 14 18 kr. 4 tojás 10 kr. 1 liter tej 8 kr. sejfel 30 kr. két vekás csék. 1 krumpli 80 100 kr. káposzta 100 fej 7. 8. forint.

— **KIVONAT.** Szentes város híresztelő könyvéből: Weiner Farkas hízkerekedőnek egy nagy tisztító rosta van eladó. — Ifj. Kerekes Sándornak II. t. 377 sz. háza, az alsó réten 6 hold földje, és három részvényesegyleti könyve eladó, értekezhetni lehet vele II. t. 599 sz. a. nagy Völgy parton. — Berceli Dániel I. t. 155. sz. házánál egy kukorica göré van kiadó; ugyanannak a nyomáson egy kazal szalmája van eladó. — Özv. Maeszkai Sámuelnének egy ócska zongorája és gyalyapadja van eladó. Értekezni lehet a tulajdonossal. — Sarkadi Nagy István I. t. 717 sz. lakosnak a felsőreten 10 hold földje kedvező feltételek mellett eladó. — Dömsödi Mihály III t. 303 sz. háza eladó. — Horváth József I. t. 366 sz. háza eladó. — Böszörményi Istvánnak a Derekegyházi oldalon 1 és félterület tanyaföldje épületekkel együtt eladó. értekezni lehet II. t. 143 sz. házánál. — Papp Mihály II t. 571 sz. háza kedvező feltételek mellett eladó. — I. ö. József pénztárnok kurczaparti háza eladó. — Ifj. Székely Lajos bognár mester III t. 492 sz. háza eladó. — Mártovszki Feren IV t. 277 sz. Dömsödi fele háza eladó. Székely János kistőkei 141 sz. a. lakosnak nagyhegyi 1 hold sző eje eladó — Pápai Lajos I. t. 739 sz. házánál egy külő lakás bérbe kiadó. — Bazsó János II t. 112 sz. háza eladó — Első tized 152 sz. Húrtart féle háza kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó. — Pápai József III t. 557 sz. háza és nagynyomási 20 hold földje eladó. — Előbb Veitsné, most Junitsek Józsefné fábányi birtokából 101 hold föld feles munkalatra, 71 hold pedig haszonbérbe kiadó, értekezni lehet Kiss Zsigmond ügyvéd úrral. — Gunst Izráel III t. 376 sz. háza szabadkézből kedvező feltételek mellett eladó.

Színészet.

Szombaton, mult hó 26-án Vutsák Sándor „Szobacicus“ című népsziművet adatott. A színkör ugyan nem télt meg zsúfolásig, de a jelen voltak mindenkor kedvesen fognak visszaemlékezni. Iró pályája kezdetén levő fiatal ember sziművének premie előadása aligha sikerült jobban, mint Vutsáknak. A darab oly hatásos, jelenetése ayni szinpad ismeretet és ügyességet árul el, hogy szerzőt minden felvonás végén háromszor is kitapsolták. Azonban nemcsak külső hatása van a darabnak, hanem belső érteke, becse is. Alakjai a mi körünkből valók, töről-meretszetten népiesek. Cselekvénye lélektámi alapon indul ki, így halad fokozatosan, s a figyelmet mind végig leköti. A kibonyolítás szintén lélektani alapon történik.

De lássuk a szimű meséjét. Ez rövid. Meséje — ugyszólva — nincs, csak cselekvénye s ezen körülmény a mostanában gyártott népsziművek között tekintélyes helyet biztosít e darabnak, mert egy jó sziműnek fő-kelleke nem a mese, hanem a cselekvény, még pedig azon cselekvény, mely az alakok jelleméből folyik. A mesét egyszer meghallgatjuk, de a cselekvénytől pezsgő sziművet többször is megnézzük.

A darabnak tendenciája, eszméje van, melyet bebizonyít. „A valódi szerelem alapja tisztelet és becsülés“

Materiális körökben azt mondják az emberek, hogy szerelem nem létezik az csak az érzéki ösztön magasabb fokozata. Ezen téves hit megcáfolása sikerült van keresztülve a sziműben.

Dombay (Prielle) falusi jegyzőnek van egy jószág fia Géza, ki Budapesten végzitanulmányait, és van egy gyámleánya: Árvai Irén (Vécsei Anna) a két gyermek egygütt nevelkedik és szereti egymást, mint testvérek. A leánya midőn elérte azt a kort, melyben „a virágnak megtiltani nem lehet“ Gézát (Lubinszky) választja szerelmé tárgyául, azon édes reménnyel, hogy ez őt viszont szereti, Géza azonban megismerkedvén a nagy világ zajos életével, elfelejtette az otthon érette epedő kis Irént. Géza haza jön s követi hajlamát, Irént mellőzve Julesa, a szoba leány (Ferenciné) társaságát keresi, ki azonban már jegyese Ferkó kicsisnak (Várad) s könnyű vért szabad száju leány de becsületes és Ferkót igazán szereti Gézát pedig csak bolondítja, mert testvéri neki, hogy az urfi körülötte „legyeskedik.“ A jegyző régi szolgája, udvarossa János bécsi (Kőműves) nagyon szereti Julesát és Ferkót. Jó szíve és humor — gazdag kedélye van. Azt hiszi, hogy Julesa úgy tesz, a mint be szél; fél tőle, szemmel tartja s csupa jószívűségből galibát okoz. Ferkóval elhiteti, hogy Julesa az urfit szereti. Ferkó elkeseredik és midőn meglátja, hogy Géza Julesát megcsókolja, oda rohan, az urfival durván bánik, — Géza arcul üti üti Ferkót, ez pedig vasvillát ragad reá.

Ezzel végződik az első felvonás. A második felvonásban két érdekes epizód alak van bemutatva Julesának a szőlői Dóka (Megyeri) és Sára asszony (Szirmai) Dóka egy tanulatlan paraszt, ki azt hiszi, hogy mert egy pár idegen szót tud, s az övéi körében megbámulják, már most alispánnal is vetekedhetik tudomány dolgában. Géza jár Julesához, ki most szőlőinél tartozkodik. A birtokosi vágy Julesa ellent állása folytán szenvedélye nőtte ki magát Gézában, ki azon balhiedelemben van, hogy őszerelem Julesába, s dacára szőlői ellenzések Julesát eljegyzí. — Julesa hozzából elfogadja Géza j gyaryarját, mert éppen akkor hallotta, hogy Ferkó is egyet váltott egy más leánnyal.

Az apa felakarja világoztatni Gézát e hallás sulyos következményéről. Megmondja neki, hogy Julesa nem hozzá való, mert semmi ismerettel sen bír, míg el- lenben ő tanult, művelt ember. „Ha ki lesz előgíte az állat, mit élvez majd az ember ily nő mellett?“ Kialt fel az apa. És ebben tökéletesen igazza van Gézá- nak Julesához való vonzalma érzéki szerelem; ő azon- ban, hajthatlan marad. A darabban ezután áll be a for- dulat. Irén, kit végtelenül le ver azon tudat, hogy Gé- za más szeret, szerelmétől kíván megszabadulni, s azon kezdí, hogy titzbe akarja vetni Gézától kapott emlékeit; azoktól bucsúzás közben azonban Géza meglepi, s Irén önkénytelenül elárulja, hogy szereti. Ez a tudat a sze- relem elmaradt fejlődését Gézában egyszerre pótolja; kezd vissza gondolni Irénrel töltött boldog időkre, eszé- be jutnak e nő minden szép cselekedetei, lelkének min- den nemes vonása; kezdí összehasonlítani Irént Julesá- val, s látja, hogy Irén mennyivel magasabban áll Julesá- nál. Irén lelkét bájolja el, Julesa szépsége csak érzékeit kápráztatta; tiszteli becsüli és megszereti Irént. Győzött a valódi szerelem. — Ezzel végződik a darab.

E népsziműben jó adag bohózi elem található fel, s mintilyen a budapesti népszínházi bizottság által f. év ele- jén hirdetett népszimű pályázaton a beérkezett 129 pályá- mű között a többiek fölött kiválónak, s figyelemre méltó- nak jelzett 15 mű között is kiemelve lett és a budai szinkór igazgatója Bogdy Alajos által hirdetett, előadás után legjobbnak itelendő darabot 50 arannyal jutalmaz- andó bohózi pályázaton — a napokban közzétett bírói bizottsági jelentés szerint az előadásra legalkalmasab- nak talált s elfogadott 3 darab közzé felvetetett.

Az előadás elég összefogóan és simán folyt le. Különösen kitűntette magát Ferenciné és Kőműves, leszá- mitva ez utóbbi tulzásait. Ferencinét még soha nem lát- tuk így elemében s mondhatjuk, hogy a „Szobacicus“ bravour szerepe lesz; csakhogy a 3-ik felvonás 11 je- lenetére, midőn Julesa, Dombainé meghívására, annak házához megy és ott találja Ferkót — több gondolt és behatódott tanulmányt fordítson, e jelenetet halványan színezte s a meglepetés, a tartózkodás nem volt kellő- leg kitűntetve; Prielle miként a cselekmény folyásából következtethető szerepét „meghúzta.“ ez által a jegyző ellenzése nem volt eléggé indokolva. Vécsei Anna, Papp Laura, Szirmai, Várad és Megyeri dícséretet érdemelnek.

Számtalan ismerősünk ohájának teszünk e’egyet ak- kor, midőn felkérjük igazgató urát, hogy e sziművet még egyszer adassa elő

Kedden Pap Laura jutalom játékaul „—Legújabb botrány“ került szüret. Kár hogy oly csekély számu közönség jelent meg az előadásón, pedig a jutalmazott, ki minden fellépéssel alapos tanulmányt, szorgalmat, figyelt és hivatottságot árul el; ki a társulat legjobb női érői közzé tartozik; kit mindig szívesen látunk a szin- padon, — teli házat érdemelt volna.

Pap Laura szépen, érzés-teljesen, kellemmel játszott s elfmseréstől több díszes virág bokréta hullott lábaihoz; — a többi szereplők is kedvel igitkeztek szerepeiknek megfelelni, mi teljesen sikerült; egyedül Lubinszkin ta-

paszfalunk némi kedvelendőség és szerep nem indist. Tőle, mint jó színésztől e várjuk, hogy szerepire mi. den- kor időt, gondot és figyelmet fordítson.

A szerep nem tudás figyelmenlenség és illetlenlég nem csak a közönség, de a szereplő iránt is és soha nem menthető. Nem bírjuk megérteni közönségünknek a szí- néstét iránti állandó közönséget, hidegséget, mely oly feltűnően mutatkozik, mert a társulat mai szervezetében műgényeinket kielégíti, az ég pedig jó természet jutal- mazván munkánk fáradelmait a sziművészet oltára is meghozhatjuk áldozatainkat.

Egyébként is ideje, hogy a társas élet városunk- ban egy kis lendületet vegye, s a visszavonás az önző elszigeteltség megszűnjék. A színház egy szerény hely a hol találkozhatnak egymással azok, kik nemesebben éreznek városunk házas élete iránt. Színház látogatás által a művelzet és kellemes szórakozás mellett társas életünket élénkebbé, elevenebbé tehetjük. Kérjük közön- ségünket karolja fel a társulatot és pártolja előadásait. „Pártoljátok és haladunk,“ igazság elvét követve a szin- társulat képes szabados összevágó előadásokat és jó já- ték rendet létre hozni.

Hírek a szomszédságból.

— Csongrádon Réthy Ferenc ügyvéd vette át a várostól a téglá-égető helyiséget, hol is a téglát gyári- lag zándékozik készíttetni, mire nézve már a gépet be is állította s eddig még Csongrádon nem ismert s kő- bányai téglához kasonló sőt, némelyek állítása szerint ennél jobb téglát s cserépet állittat elő. Égető szükség volt már itt arra — írja csongrádi levelezőnk, — hogy valahára jü téglája legyen a városnak, hogy így a szün- telen pusztulásban levő fajárdak hálzett az utcák jó séglákkal köveztessenek!

— **Felhívás.** A „Bánfalva vidéki méhészegylet“ fo- lyó évi szeptember hó 17-én délelőtt 3 órakor tartja meg évi rendes közgyűlését. Felkérjük a méhészet baráitait hogy minél számosabban sziveskedjenek részt venni az egylet közgyűlésén. (Egyekénti meghívók nem küldet- nek.) A tagságiakkal hátralekban levőket kérjük, hogy tartozásaikat sept. 10-ig mulhatatlan letörlesszék, ellen- kézz esetben a névsor előleges kölése után azok pos- tai utánvét mellet küldött nyugtákkal szedetnek be. Gyűlési tárgyak: 1.) elnöki jelentés 2.) pénztárnoki je- lentés, 3.) vándor előadásokról jelentés, 4.) folyó ügyek 5.) titkár értekezése a méhek rendszeres kezeléséről. Mély tisztelettel vagyunk Bánfalván 1882 augusztus 23. Nagy Zsigmond egyleti jegyző. Kovács Imre elnök.

— **Szegeden** az új városháza alapkövét aug. 28-án minden zajosabb ünnepegyesség mellözésével tették le; ugyancsak ott a belső kort oldalán épülő református templomkőve egyházi szertartása mellett nagy és elő- kelő közönség jelenlétében aug. 26-án helyeztetett le

— **Szegeden** a vízveszedelem óta 1940 épület ké- szült s van teljesen látható állapotban.

— **Szegeden** a függetlenségi párt az elhunyt Sze- de Béla volt hoavédelmi miniszter halála által megtré- sedett képviselői áliásra Mudrony Somát az országos iparegylet vezérigazgatóját léptette fel képviselőjelöltül.

Vegyes hírek.

— 25,000 frtos örökség 5 frtért. Pollák Ottó há- zalónak volt egy gazdag, de zsupori bátyja, kivel örökös surlódás közt élt, mert a gazdag testvér soha sem akarta segíyezni. Négy évvel ezelőtt Polláknak a bátyja Bécsbe ment lakni, a nélkül, hogy őcsesétől elbucsuz- tott volna. Öcsse az azonban még Bécsben is felkereste kéregető leveleivel, különösen mfor megtudta, hogy bátyja — a ki mellékesen megenlívte aglegény volt — sulyosan megbetegedett. Néhány héttel ezelőtt Pol- lák levelet kapott Deverser Ede bécsi ügyvédőtől, mely- ben bátyja nevében felhívja, hogy tolakodásával hagy- jon fel és ne siettesse leveleivel bátyja halálát, mert ugy sem kap egy fillért sem, miután a végrendelező összes vagyonát részint sógorának, részint jótekonycé- lokra hagyományozta. Az elkeseredett Pollák e levelet megmátatta a vele egy házban lakó Rét Lőrinc kocsi- nak, ki rövid gondolkozás után kijelentette, hogy azért mégis ad a jászért 5 forintot. Pollák megörült a sze- rinte talált pénznek, a szerződést jogerejűleg megkö- tötték és — Pollák tegnapelőtt kapta meg a ker. elő- járáságtól az értesítést, hogy bátyja, Pollák Ödön bécsi áakos 25,000 forintot hagyományozott az ő számára. Pol- lák most pört akar indítani a bécsi ügyvéd ellen, a ki levelével félveztette.

— **Amerikai élelmesség.** Egy amerikai ember meg- ígérte fiának, hogy ha jól tanul, igen szép levélbélyeg gyűjteményt fog neki ajándékozni, a világ minden részé- ből és országából minthogy a fia szenvedélyes gyűjtője volt a levéljegyeknek. — Azonban a levélbélyegek ősz- szegyűjtése sokba került volna, fogta tehát magát az élelmes férfiú, egy néhány világszerte elterjedt hírlap- ban kihirdette, hogy neki egy eladó leánya van, akivel azonnal 1 millió dollár hozomány jár, és aki szegény de becsületes fiatal emberhez óhaját férjhez menni. A mint ezt a hirdetést olvasták, rögtön számtalan fiatal ember-

ben elrejtett fel a remény, hogy hátha ő lesz szerencsés s egyik sem késett, szebbnél szebb levélben bőséges személyt völegényül ajánlani, Ugy hogy az amerikai pár hét alatt, a világ különböző részéből több mint 20 ezer levelet kapott, melyekről a bélyegyet leszedve, olcsó áron csakugyan pompás bélyeggyűjteményre tett szert.

— A makói hagyma felkerült a királyi konyhára. Egy makai polgár ugyanis hagymát küldött ő felségének a következő kérvény kíséretében: „Felséges uram s királyom! Jobbágyi alázattal eszedem uram királyomhoz, fogadja jó szívvvel legalázatosabb jobbágyától e csekély küldeményt. Én itt e városban hagymatermelő szegény polgár vagyok, az Isten az idén igen bőségesen áldott meg ritka szépségű foghagymával, miután a nagy urak is szeretik ezt a sülteken tudván, felséges uram királyomnak akarok a jó Isten ez idei adományából egy kevés makói foghagymából a konyhájára kedveskedni, ha sértésképpen nem venné, ha sértésképpen nem venné, legalázatosabb hű jobbágyától e csekélyke küldeményt Jó egészséggel élvezés kívánatomal maradok hű alázatos jobbágya. Varga József m. k. A kabinet iroda a küldeményt elfogadván, az illetőnek 12 frt küldött jutalmul.

— Kötél általi halálra ítélt veréb. Nagy-Kanizsáról a természetudományi társulatnak egy fecskéfészket küldöttek be, a melyen egy datapasztott szőrszálla egy nőstény-veréb volt felakasztva. Az esetet szemtanúk úgy írják le, hogy a verébet mely a fecskéfészket bitorolta két fecske röptében elfogta, oda vitte a fészkekhez, hol már egy harmadik fecske várta őket és a már készen levő ló szőr hurokra felakasztotta. A leírt körülmények a történet valóságát teljesen igazolják s beküldő az ítélet végrehajtásának módozataiból az állatok szellemi tehetőségének kérdését veti fel. A társulat a küldeményt Hermann Ottónak adta át tanulmányozás és véleményezés végett. Herman szerint az eset nem unicum, mert pár év előtt az ő lakásán is megtörtént, hogy fecskék egy fészket bitorló verébet, dúlakodás közben kenderszállal megfűjtöttek. A kanizsai fecskék birói eljárása tehát ezzel szemben haladást tanúsít, a mennyiben a megfűjtés illetve felakasztás nem dúlakodás közben, hanem előre megállapított ítélet alapján hajtattott végre, ellenben a fővárosi esettel szemben az iparban való hátramaradásukat tanúsítja, hogy a természetben kész lószőrt használták, míg a budapestiek kenderszállal sodortak erre a célra. Különböztet az esetről azt tartja, hogy a fecskék a verébet özafelé röptében érthették utól és

dulakodva kísérték haza, hol a lószőr ismét csak dúlakodás közben hurkolódhatott a veréb nyakára és menekülési kísérlete következtében fojtotta meg. Végül megemlíti, hogy a beküldött fészket a nagykanizsai honvédkasárnya épületének külső homlokzatán állott s hogy a felakasztott veréb himje két napig próbálgatta élete párját kellemetlen helyzetéből kimenteni — de eredménytelenül.

Apróság.

Tudja mi az emberség. Beküldték a falusi embert valami sürgős izenettel a városba egy ügyvédhez. — Az utcaajtó azonban zárva volt ottani szokás szerint, úgy hogy az ember nem tudott bejutni. Ekkor az ember elkezdett kopogtatni előbb csak szép csendesen mint mikor kopogtatni szoktak, ujjával, hogy azonban ez nem használt utóbb neki esett ököllel, csizmasarokkal, végre pedig előkapta furkós botját s avval kezdte az ajtót verni, hogy az majd beszakad.

Erre aztán a fiskális is ijedten kiszaladt s nem tudván el sem gondolni, hogy ki, és miért csinálhat ajtaján oly pokoli dörömbölést? Hát látja, hogy a falusi ember csak úgy vágja az ajtót, hogy szinte izzad bele. Nagy mérgesen rákiált az emberre:

— Hát kend mit csinál itt semmire való?

— Zörgetek uram, — felelt az nyugodtan — mert beakarnék menni, de nem lehet!

— Hát mért nem tud kend cseppet, nem látja hogy ott a csegetttyű húzó?

— Dehogynem látom uram! — felelt az ember — nagyon is jól látom, azt is tudom, hogy mire való, — felelt az ember önelégült mosollyal, — de van én bennem annyi emberség meg tisztesség, hogy nem csegregatek rajta, mert tudom hogy nem ilyen magamszórú embereknek csinálták azt oda, nekem csak a zörgetés dukál!

— A szegény poloskák. Pincér: (szobájából kilépő grófhöz.) Hogyan méltóztatott aludni az éjjel?

Gróf: Én az igaz, nem sokat aludtam, de azért mégis többet, mint a szegény poloskák, ezek egész éjjel nem hunyták be szemüket.

Bíró elé állították az elcsipett orvvadászt.

— Hát hogy mertél engedély nélkül vadászni gazember? Na, megállj, majd megtanítlak én téged nyúlászni!

— Óh bíró uram, köszönöm szives jóindulatát, ne tessék fáradni, értem én a vadászatot ugy is!

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SZIVOSBÉLA

Nyilatkozat.*

Azon elterjedt s légből kapott hír ellenében, hogy én helyből távozni szándékozom, kénytelen vagyok kijelenteni, miszerint, Szentesről eltávozni eszem ágában sincsen.

Szentesen 1882 augusztus 30-án.

Dr. Czukermann Soma.

*E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

HIRDETÉSEK.

Hirdetés.

Dezső Sándor

könyvkötőnél

egy négy elemi osztályt végzett fiú azonnal felvétetik

TANONCUL

Hirdetés.

Alólirott alázattal jelentem a nagyérdemű közönségnek, hogy lakásomat

KASSÁRA

(Erzsébet város, alsó malom tér 4-ik szám) tettem át.

Mondok György István.

Hirdetés.

Alólirott tudatja a tisztelt közönséggel, hogy a Tiszánál, görgösi malmánál- és a kereskedésében különmemű tűzfái u. m. bükk-, gyertyán- és tölgy tűzfái vannak eladók.

Valamint a téglagyáránál, a körkemencében égett — az eddigieket jószágban fölülmúló tégláit is ajánlja [a] t. c. közönségnek.

Tisztelettel
Zsoldos Ferenc

Hirdetés.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy fiatal cser-, tölgy-, kőrös-, szil- és gyertyánfából vegyesen összeállított

TŰZIFAM MEGÉRKEZETT

és a szentesi Tiszaparton van eladásra kirakva.

Venni szándékozók tisztai csőszömőhöz, Dósaikig-náchoz fordulni sziveskedjenek, a kínál a fizetések is teljesítenők.

Az eddigi téglacégetési rendszerem megváltoztatása által ama kellemes helyzetbe jutottam, hogy igen kitűnő járdák, kút-, első és másodrendű falak, valamint kockák és hatszög alakú (kövezet pflaszter) téglákat gyárthatok. Mindezen téglák nemcsak nagyobb mennyiségek vannak itteni gyártelepemen eladók.

Mindenmemű épület és bogsnárfák, valamint FŰTŐ és

KOVÁCS-SZÉNRAKTÁRAM

dúsan lévő felszerelve, azoknak kifogástalan minőségűt és jutányos árait bátor vagyok ajánlani

Szentes, 1882. évi jun. hó.

WEILL SALAMON.